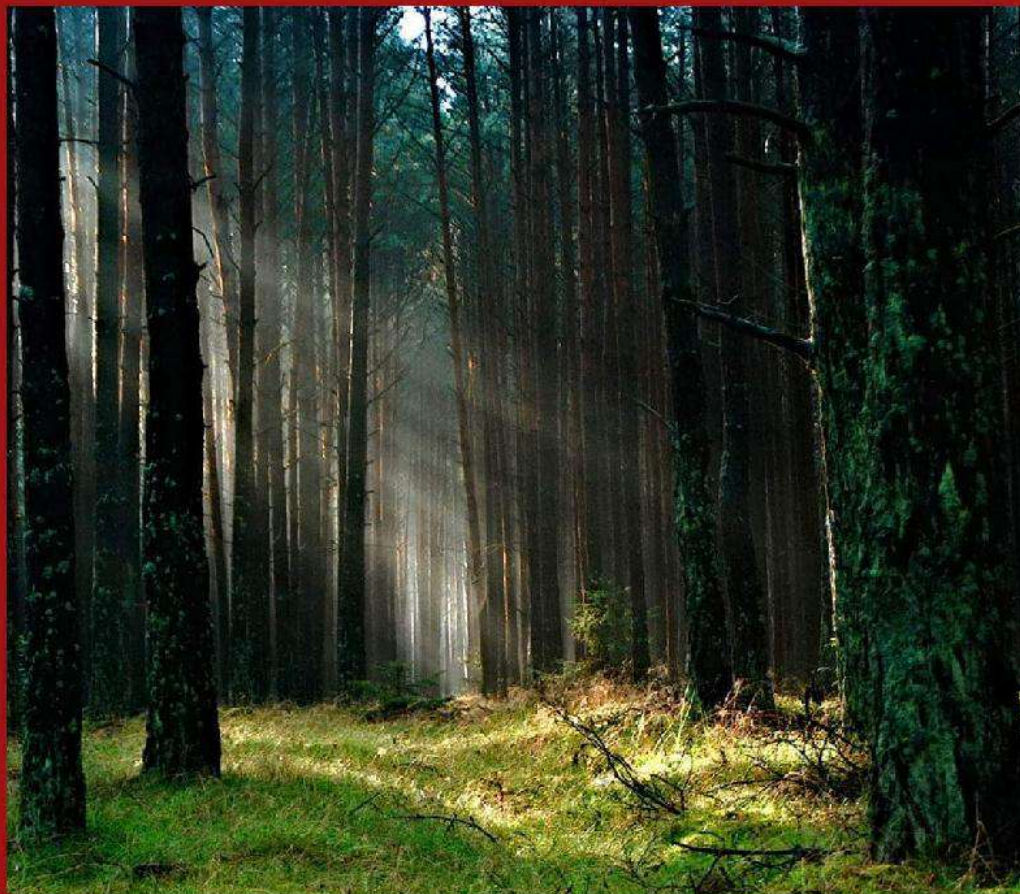

Zef Bardhi

Pyllla
s'bâ
hije

Zef Bardhi

Pylla s' bâ hije

-Sprovë me Gegnishten-

Poezi

BOTIMET
FISHTA

Pylla s'bâ hije

Autor: Zef Bardhi

Redaktor: Viktor Gjokolaj

Korrektor: Ernest Marku

Design & Kopertina: Hekuran Koka

Shtëpia Botuese "Gjergj Fishta" Lezhë

© 2019 Zef Bardhi

SAKSI

*N' ket saksi t' lashtë, mbaje men, kena mbjellë,
Na, t'dy bashkë, n'ket vend, nji karajfil me erë...*

*Kanë shkue vite shumë, e ti, me mue nuk je ma...
Kujtimi yt m'shkund. Karajfili a shkrumue e tha.*

*E unë tash për zanin tand, po mbjell zamak t'bardhë,
Sa herë t'a ujis me mall, me erën t'më njallet ai za...*

N'KET JETË

*Si nuk u idhnova kurrnjiherë me ty,
Mamdheu em i bekuem e i shejtë!?*

*M'qëllove vrazhdë, n'shpihtë e nër sy,
Çuditnisht, dora jote kurrë s'më vret.*

*Por, shtati yt i përgjakun dhimtach,
Nër erna t'idhnueme po shkalafitet.*

*Ndij zemërhekje, n'ofshama fmiqe,
Vaje e piskama t'vorfnume nanash.*

*N'travaje t'helmta, ma tresin zemrën,
E ftyrën ma ndezin, sa njimijjë flakrime.*

*Si rrafje t'papritme e m'idhni kumonash,
M'burgosin shpirtin, e ma përzhisin jetën.*

FARE ...

*S'jemi na, qi e dështuem, dashninë e parë,
Prej idhniet, që m'lavroi, n'zemër gjatë.*

*Lavërtarit të paditun, prej s'keq, n'hershmeni,
Sa her' nektaret, m'shkunden amël n'andrra...*

Dorën ja bekoj e ja nem, për njat farë!

*S'e lshoj, e m'loj, me marak e dashni.
Zogjtë e unshëm, krejt diku e kanë ngranë.*

*Tretun n'hepoja e kanë!
E lanë pa shpërthye...*

SARAJEVË

*Gërmadhat e luftës s' rreptë, për "det".
Toka anekand, gjakosej n'plagë.
Si kërthi jetim i sakatue barbarisht,
pse donte lirinë e bardhë, pa shkja.
Nga dhimba për boshnjakt'.
Urrejtja për t'ligjtë, t'pa fe' e kryq!*

*I pata pa.
Ksaj udhe vij shpesh herë.
Janë mjekue të tana plagët me rradhë...
Po plagt' e shpirtnave..
Nër ftyrat e idhta e sytë,
habitshëm të dyshimta,
Nër zemrat e trishtume e t' plagume,
t'njerzve,
kanë mbetun me varra.*

KUJTIME T'THYEME

*Prej duerve t'dridhme, pa dashtje, m'rrshqiti,
Breshnizë u ba përtokë !
N'ankesë copë e thërrmija,
U thye ajo, vazoja ma e vyeme e shpisë teme.*

*Për pak nërmend, rr'qethshëm, m'ngriu trishtimi,
Kujtimet e hershme, vrundulluen. Skithi mërzia.
Nër nofla t'moknës, rinia eme, bluhej...*

Shkrumtë si drithi...

MURIQAN, DIMËN

*Me nji palë nallane druni,
Thue, ja kanë falë te muzeumi.
Mulatja ferishte, lyp lmoshë për vllazën e motra.
E skërmitet idht', si klyshi te huni...
A thue, edhe pa misërnike, ka met Shkodra!?
Ah, ah! Bre, Millosh Gjergj Nikolla!*

*Shka po i ngjallim legjendat e urisë,
E ditët e "bardha" të zisë,
"N'kèt shekull t'ri..."?*

*Na.
Zemra e Europës'...
N'skaj të botës.
Nji herë n'jetë,
Harruem me ja vu gishtin kresë.
Pa dhimt', droje e penesë.*

SAPO IKE TI...

*Në dalje të aeroportit, padurue m' priste,
Tan xheloz! Me vështrim mbas teje, nga qielli,
Si murrani, që fshin magjishëm, me sytë e zi.*

*M' burgosi egërsisht, si me blic vetëtime,
Befas, thashë, pas kohësh ju përndez trilli...
Le t' shmallet në mue, mikja e vjetër mërzi.*

*Heshtun, epshore m' pushtoi me përqaftime,
Kur, zjarmue, n' puthje e pyeta për ket marri,
Si u lodh, n' ekstazë, m' u shpraz, varet prej teje!*

LINDA, HUKAMË

*Me buzët, n'qelq t'largsisë, qi jetët ndanë n'ngricë,
N'at frullizë t'lulueme, n'bulza,
qi s'po m'len kurrkund me t'pa.
Dëshira eme përbirohet e ligshtohet, zgalem i sh'gjetum,
nër ujnät shkulumë trishtë...*

*N'at' syprinë vizlluse, krijue n'lakmi e afsh t'nxetë
buzve tue u djeg, valë
Nji fjalë t'rrallë, me zjarm e njet, t'papame prej askujt,
nisa me shkrue...*

*Po gishti? Gishti dridhshëm u shtang n'ajri, e puls i em,
dashnisë, frigue si skrapthi qarkue n'flakë,
muer n'thue...*

*Apo t'bjën nërmend? Oj Zanë, oj fiskaje orteku,
bjeshkës shkep m'dhimitë, tuj shungullue.*

*Se ajo fjalë e bekume, n'ujvara gjaku, nër' dej rri!
Tue u nezun . Shekujsh, tuj vibrue n'tiguj zemre.
E veç, t'mrekullumit prej saj, do t'dijnë me e nezun,
Nër jetna... Shpirtnave tuj ju ba shajni.*

BAJ ÇUDË ME TY

*Naj s'voni kam besue se n'njerëz jeton njaj i pafe.
M'asht' vu mrapa si klyshi, tash sa mot e jetë
Nji grimë, s'po ma len t'qetë, tuj m'lehun,
përmrapa e përbri.*

*Barin e tokës, fille m'fille, nër t'xana, tuj ma njef'
Bice m'i shkërmoi trent' e lashtë, t'kulmit t'shpis',
Kur m'kan le a dek njerzit mue, asht' zgërdhi.*

*N'sa unë i mjeri, me shpirt t'plasun, kam vajtue,
E me dhimtë n'zemër, jam munue me e harrue.*

*E n'mue e dashamirtë, shkon tuj leh si qeni n'han,
Zot, a m' ndjen.! Mjeshtroje at' shpirtzi!
Qi dreqnon dasi nër njerzit e mjerë!*

*Nuk po m'del vak, me u gazmue me robt'e mi.
Me u ngi, me kët' jetë t' mjerë,
sa nji fishkllim n'për erë!
E të idhët, pa gaz e melodi, veç dhimt', dhimt'...*

SFIDUESE

*Nj'ato t'pafe, n't'pabesë, sill m` gur, n'mue e n' Ty,
Po Ti, bekue n'shpirtë prej Zotit, veç qeshje,
Me ato gurra t'djellueme nan qerpikë, nër sy...*

*Sfiduese... M'shiruese! Tan' hare, sharm e urti.
Zanë mrizi, ujnash? Jo! Shtojzavall' e hershme!
Cilla kangë nane, t'a m'koj at'zemër, me shajni!?*

*Tan' botën e pjalmon me gaz'shendin tand,
Njerzisë mbarë, i fal me zemër dritë e t' buzqesheshun.
O gurr' e pandalun dashnie, shpirtin ma trand,*

*Kur m'gazmon, m'prekje t'amël, der' n'hekje,
N'mungesë. Sterpikem i thyem, kaike n'uragan,
Veç eshnat. T'shkalafituna, barisin valës , pa prehje...*

PËR S'PARIT...

*A s'thamë, të duhena e dashtun, pa pra, pa mëni!
Të digjena e shkrihna, n` puthje e puthje...*

*E ndaj s'voni t'kacarrohena me afsh e zjarmi.
T'i sfidojmë, n'mllef, meskinët e ksaj bote të kuqe.
E mandej...Manendej...*

*Për qejfin tonë, për sfidë t'ligsisë,
Për s'parit bajmë, prapë dashuni...*

DASHNIA S'ASHT FLAKË

*Po Ti, a thue ke le prej Zotit?
Prej qiellës, s'je pikun e ra
Bekim i amël prej rodit,
Shtatë e ftyrë t'i paskan shkrolue e la!
E njat fjalë mjalti, thue hojet e kanë pik?!*

*Dy sytë si rrfeja, shkrep për me m'vra.
Buzt' yzhnje t'shkrime, pjek me m'kobit.
A don me m'plas a me m'ba hata,
Me at' afsh valë, derdh n'mlef e xhelozit,
Dashnija s'asht' sall flakë e murrila!*

2017

YLBERIT T'I SHTOHET NJI NUANCË

*Mos kjaj princesha ime, tue u mshehë n'tinzi !
Me ato yzhnje t'papjekta, natë yjzish tundue.
S'e ka me ra nji sqotë, me krahanezë, n'ket erë*

*Ka për t'i ngri stalaktitet, nër qerpikt' e tu të zi .
E kur të vije njajo pranver' jeshile ndezun,
M'zambak, zymbyla bor, e sherbel, det me duhi,*

*Shpeznia, prej dehjes e afsheve t'marri vertik,
Me dhimtë pylli t'gulfojë nër rrajë, trika e gjeth,
N'ograjë, kodrinave e zabeleve, rudinë, n'rudinë.*

*Ti prej andrrës tuj dal, ke për t'kja me lotët valë.
Jo dhimtet e mallit, qi je da prej meje atbotë,
Po merakut, se jena larg sho-shoit, at' dekit t'bardhë...*

*S'kena ka m'u gazmue e miklue, tuj djegë me buzë,
Duert e drithmueme, tue u rrek e cicmue si zogjtë,
Kena me e kujtue kët' buz'zjarm me mall e afsh,*

*Përvlue e shkri si n'verë rrazë detit, për nji lot uji.
E prapë dashninë tonë kena me e pikrrue,
si mjalti nër hoje,
Ylberit t'dashnisë - prush, ti shtohet dhe nji nuancë.*

2017

NATË ME QEN...

*Mesnata kaheërë e vrant', kalue kishte, tërthuer,
Nër shkulme të tërbueme, t'pabesa politike
Dhe hana n' skajqiell, murdhizun kish' ra me fjetë*

*Po gjujtsit e pashpirtë, të gjytetit tim Fushë - Lumthor,
Skaj udhëve trubulluet përgjonin jo n' ahishte,
N'kët' qytet malor-modern, me qiellgërvishitsa...*

*Pritnin qentë. Përgjumun t'mjertë..! Me armë n'dor,'
Me saju nji loj qensh allasoj, me jetën e tyne.
Vonë, yztë, u shkundën n' breshnizë - lot. Me britma!*

2017

ETJE...

Bjeshkët tona t'mrekullueme prej Zotit,
Me i pas lakmi tan bota e njerzia !
Me ksula t' bornueme dimën – verë, tan jetën,

Stolis gjijt', burimesh e krojesh, e sa ma,
si gurrat e Domgjonit...
E..! N'trojet e sterlashta Mirditase, qan fëmija,
Për një fyt uji të tokës teme...! E mnerrshme!

N'pik' të zhegut, oj nana, o njerz t'miradije,
Kur korbi e gjinkalla lahen n'burime t'qarta
Zemrën ma shpërthen njaj za fmiye..
Qi me brim' e kuje, n'kupë t'qiellës kjan
Për një pik uj'...Një kupë uji, oj nanë !

Derdhen ujnate kepave e prroskave me kangë,
jehonë e gjamë t' rrallë
Me et' t'pashuem e afsh shpirti, hjek njerzia...
Mbas mundit t'vshtirë e gjersës, për një kafshatë.
E uji i toks' teme, i pashterrshëm, me orar!
Of, bre, marrja e robit! Shumë horllikun e ban'!

Prej krahnori e hapsine m'shungullon një thirrje;
Qi m'ban t'qesh e njëherit t' kjajë
Pse po kërkon ujë ?!
Pi venë, burrë,
Dashunia e vneshtat e Mirditës
nuk krehen, kurrë !
Mendja e rodit, s'ka për t'u myt' kurrë në një
ballagjë me uji.

Fushë Lumth , 2017

ZALLI EM

*Shkulmueshëm gurgullonte ai zalli em i kjartë,
Tuj mledh n'djep të tij gurra, currila e krojna
Theqafjes s'bardhë t'bjeshkës nër karma e pyllnajë...*

*Me kangë e piskamë t'lashtë, boka e kepa,
Tuj shitue kryq e terthuer si bleta n'hoje...
Me gjithfarnuer zanesh, t'bekueme,
N'jehona lire, fylli, lahute e zumarje...*

*N'erë e murra, ndërgishtazi fishkllen pa pra...
Grykash, n'shpella dragojsh,
zabele e mrize- zanash fjet
Me vrull e duf e shtjellë,
tuj sjell ndër ne me za të ujt' e gjamë, i emi zallë,
Me shend e vaj, ka njallë, tuj shungullue n'dert,*

*Britmën e Teutës, t'Kastriotve e kreshnikve t'tjerë,
Me pallë, me besë e penë... E njet'...
Pa pvet për frikë e dekë. I emi zallë.
Tash, kur e pashë, curril, hollue tuj hjekë!
Memze shqiptonte emnin e lashtë, Fan,
Pa za, gjallni e shkulm, thue, ka dek...*

SYTË, RREJNË KA 'I HERË...

*Kur u bana me dijtë shka ishe Ti,
E me zemër e shpirt me t'dashtë,
Nisun kam me besue e me pa.
E përsosun ishe, po jo perendi.
Le kishe si unë prej nane e babe,
Veç prej nalt, hijeshi t'kish ra,
E zemra gjinsh, shitoje me sy !*

*Ani, thashë ndërveti, e emja do t'jetë !
Masi s'asht' zanë as perendi.
Po Ti, nrdyshe e menoke kët' jetë.
T'rrejshëm i paske njato sy.*

*Pasunia e shkëlqimi i rremë, paska vleftë,
E unë, shejtninë, në shpirt po e ndry,
Për një tjetër vlagë, për një tjetër stinë,
Si një farë lulje të shejtë.
Kurrnjiherë, me e mbjellë në Ty*

JE E LODHUN, NANA EME

*Aq shumë je lodhun e sfilitun, merakut e hallit!
Nana eme e stervujtun, nana eme e mirë
Jetimja e gjithkohshme, na dogje mallit,*

*Me ato petka t'zeza, në at' shtat të brishtë
Tan jetën me dy pika helmi nër sy.
"Për me rujt ma s'parit, erzin e ballit,
Se njerit, n'ket jetë nuk ju haka mishtë!*

*Aq shumë t' kanë lodhun, fëmijëtë e miqtë!...
A t'plaguen rrenat, e kobitjet e të marrve.
A mungesat tona!? Ndoshta dhe të ligjtë.
Që ta thyen zemrën, edhe kryqet e vorreve.*

*Më dhemb zemra, kur e mendoj,
Se atje ku ke shkue, pa pra ban ftohtë ,
E ti dridhesh si gjethe, e mjerë në shpirt
Prej fjalve të njerzve allasoj,*

*E mue, kaherë s'ke ardh t'më pajtosh,
Në andrrat e vranta! Të lutem të vish!
S'mun' po ja dal e s'kam shka kallxoj...
Kur t'më shohin, me vraga syshë
E t'më pyesin fëmijët...
S'e di, shka t'u thom.
Ku t'ka mbet hadri, Ty!?
Ku e shenjta eme,ku?...*

2017

TË FLUTUROJSH NATËN

*Mjedis tokës e qiells'
diku mbi re...Thua hanën po ndjekim ?!
Si Donzhuanë të krisun (të mjerë)!
Në mëshirë të Zotit, e të pilotit ,
Fluturojmë në hapsinë...
Vozisim tretsirës blu, të mrryltë, lakuriqe, florishentë,*

*Na, pasagjierë të pajisun me reflekse,
E dhunti të çuditshme alkimike,
Si ato kristalet vesore para mengjesit,
Në proces të magjepsun shkrimje.
Në dheun e dashur lamë dashurinë
Me vete kemi frikën e çmenduninë.*

*Humor të dridhshëm, shkumë në erë
Si frullizë boret, që nuk ngjit askund
Frymojmë..Dyshimtarë...Aventurierë...
Trysnue në freskinë e ankthit që therë,
Hapsinës së mugët as det, as qiell,
Peshq të lazdrue -përgjumun në akvarium...*

NJË TRIKË MIMOZE

Tan afsh e dashni për vlu

I dehun prej arome,

Me kujtimin e ankth t' tandin,

drithmue mallit,

Tue t'pa, m'prit, si kajsi pushore e djellueme,

Tuj u pik..!

Kallun n'vetmi-zjarmie.

Pjekun, tue u shkri,

Shtrina krahun me e nërluk,

Një trikë t'artë mimoze

N'breg lumi për ty...Po ndie i za...Mos !

Vegimtar, tue i fsha hallit,

Mrena degës a vedit,

Tërqeth', m'shkanulloi shtatin.

Nan kët' kunorë të blerë,

E përflake n'ethe dashuninë.

At' mrekulli, që hershëm

E shijove me zjarm n'rini .

E bekune me lot e shajni,

Rremat e yjzit e syve t'mi.

- Mos e thy , at' rrem !

- O njeri, mos e thy!

Dashnia asht gjakut tuej t'ue u ndezun

Ajo don zjarm e frymë.

Në çdo stinë e dekik.

Jo veç me e shkrep n'mall e kujtesë,

veç një herë, si unurin n' eshkë...

2017

O, DET I PA ANË !

*I thellë mje në zemër të kësaj rruzullie
I kulluet, prej Zotit ,
Kripun gjer ne shije.
Pafjetun.
I shqetsuem gjer në tramundana.
Prej shpirtit-zjarr të globit,
A hirit-fosil të padrejtsive !?*

*O dallgzim i kaltër,
Që shpirtin ma trondit anë m' anë...
Me dertin...! Me vajet...
Me kangët e ligjerueme si gjamë.*

2017

KAM MENDUE

Se në ket sofër, tan mend, krijim e dije..

Ka shum burra t' mirë.

E mentarë... Dhe shume ka...

Se ka poetë, shkrimtarë e dijetarë... Dhe ka...

Me i pasun lakmi, e har e mend, me marrë prej tyne.

Të tan njerzia me mendue, me nxjerr msime.

Për halle, derte e shend, në ket vend florini.

Ku natyra lazdrohet me njimijë vezullime.

Ka djem asgana e cuca si yje drite

T'a lulojnë shpirtin, e ta prushojnë me dhimta.

Me fjalë t'urta e vargje, thue dal prej dritës syve!

Me t'lumnue zemra se je, n'votër t'lashtë Arbnije,

Ku gjindja kuvenojnë, në t'drejtë të Zotit të tyne,

Për ditët që vrapojnë, thurin andrra ardhmënie...

Ka n'kët "sofër", rob me dije. E mòstra e flurecë,

Ta thotë truni, janë pikun, e ardhë prej epokës s'hiçit.

Lodhen dhemshëm me llafe, qi si besojnë as vetë

Dredhin fjalën e hashojnë si mustakun e misrit.!

Me furë n'kujtesë vorre, plagë e lot ende të njetë

Me rigjallë e rimjellë, farkuqen ferr të komunizmit,

E n'fron të "mretit" me vndue shejtanin e paafe..!

Po kush munohet m'u ngjit, me hile e rrena,

Me kobit Fisin e Arbnit, me e hup me e pre në besë..!

Me ja mohue dhe e fe, e bajrakët me legjenda!

Me i përfolë Atin, që i zu n'farë e ju naltoi fortesë

Njaj Zot ka për t'i djeg ditën... Me trung e rrema.

Sa, nip stërnipa kanë me ja pa të zezën kresë!

2017

KALAJA NËR DETE

*Ah, po tash,.m'ra n'mend shka ishe ti at'here..
Unë i njikohshëm, do t'tjerë mashkuj si dallgë,
tue u shkërmoq murit t'gurtë t'syve si ag' pranvere,
shejtnisht u bana stërkala blu, qi kecej n'hava,
si aj shiu i ditve me zheg stërpiku do bedena..*

*E , odat e hijshme i kam dritsue, tjerat lagun me sy,
tjera stërkala dallge, unshëm dritës tande duen me kcy...*

2018

PYLLI S'DURON HIJE

*S'due t'ju diftoj si asht pylli i paanë as hijeshia e tij..
me kallxue dritshëm , çuditnisht,*

kurrë s'kam mund me dijtë..

*S'rrogzohet me germa as rrokje fryma e blerë e
shpirtit të lirë!*

*As magjinat e kangët, qi ai shpalon fishllimave t'violinta..
As pezmi i thartë, në t'idhët, qi kullon shitimeve e
krahve të thyem.*

*Na, me ngrof dashninë e lirë, pyllën e kallim flakve
t'ndërkryeme...*

*Kto gjallesa jeshile gjithfarnuri shkanullohen n'shejtni..
Për njerzit e prej tyne, tue u flijue përherë lulojnë,
tue kndue,*

*Jetës tonë, e sfidë i bajn hijes, tue gjujt nër sythë,
dritën e lirë...*

VARGJE JETIME

*Kur të shoh me sy ,
ma thërmon zemrën
si dallgë deti...*

*Kur të kam aty
ma merr mendjen,
më jep pushtet mbreti!*

1980-2016

KULAÇI I NATËS

*Nji kulaç të ndorun, shtinte gjyshja hinit të xetë,
masi gjindja kishin ngranë e ishte ba mjesnatë,
tue u dridhun lpizës së dritsores linte si msheftë...*

*Noshta do thermojna gjize a mallatare t'regjun,
në 'i gjeth hardhie a lakne i pshtillte me marak,
Tuj bekue n'urti, t'unshmit , qi natës ishin tuj hecun...!*

*Kur e kishim pyetun për kto kuleç të quditshëm,
A, për t'tan njerzit pa strehë e orët e malit,
qi ruejn përnatë
Dromcat e metme për zogjt',
qi qillës të flurojnë ngishëm..*

*...e tash... e tash, qi gjyshnit e prindja janë ba dhe e hi..
Andrrës m'dalin kuleçën t'verdhë, tuj avullue n'sy hane
Duer t'dridhuna e shpirtna,
pak mashtrojnë zogjtë e pangimun...*

FAJIN E KISHTE ERA

*Sa hijshëm i derdhët tingujt e zanave, tuej t'harlisun,
tue e thye zyntinë e frikshme, t'asaj jete dashakeqe
Të ligun deri n'shpirot, mirditasit e mi' t'molisun,
nji fille drite lodhshëm nadjëve shkullonin n'etje
si ato falkojtë e burguem,
n'kafaze të ndryeme n' hekra.*

*Fjala e dashnisë, kullonte nër dritna sysh ,
si ajo vetima,
qiejve të vranët ngërthye frikshëm rejve t'zeza
e krenave tanë, me tru të shplame nër brymna t'idhta,
gjarpnohej konopit t'qafës, tek pa u k'put si rrefta!*

*E ato tinguj vizllueshëm i kndonin andrrave t'jetës
akllin e zi të dimnave krisnin e shkrinin
krahnorve të njerzisë,
si pranvera e ngutun rrezeve t'bekueme të djellit...
qi lulet e brishta murdhizun ernave t'lindjes,
tuj zan' n'befasi...*

*ISHA ULTI **

*Nuk jam pri gurit, po prej nanës së tij jam i lemë,
..as pri metali e florinit, po hekur jete kam eshtnash,
sajue ujit Zotit krejt si aklli shkallmohem degësh*

*Lvoshkun m'kanë gjemnit e ligj', pa dashni e besë',
..tue u mundue me m'shartue hanës, n'djallzi t'pafeshë,
Rrema njomza stërfarin gjarpnisht rrfëve,
ditën për djell!*

*Tallazet idhnake thurmojnë dejet e mi, t'blerue sysh,
..dejeve t'tokës Malit Shejtit, ngijem frymnash
Sall themelesh t'gurta rrajt' mija Ilirike lidhin kërthizë!*

** dru pyjor i rrallë*

KJO HANË EFSHORE

*Mos u tutni prej hanës, qi ka dalë si përnatë...
me kullot livadhet e kaltra e zabeleve të rrallë,
e idhnueme, djellit e tokës, po ja lshon do fjalë,*

*Në zjarrmi mollkuqeje të vaditme n'kimikate,
e njena e lashtsisë pisket e zehërume, fillikate,
me ato rreze sysh të pergjakun si lot nane !*

*Ka vjete n'vajtime t'randa përflakun sy e faqe,
pri djallzisë së njerzve t'ligj trumhazun n'travaje,
harrue bijve të saj t'mbarë mjerue derdh tallaze!*

MALL I TREMBUN

*Sa e kam dashtun cirkatjën e strehëve t'gurta
t'kullës n'katund,
tretun kohnave t'egra, ec e'ja udhnajve t'ujsueme,
Ndërfane-Fushë-Lumth,
nër njegulla t'vorbullta veriu, t'thurme si rregja mitesh,
pa krye e fund..*

*Ato vringllima epesh shungullonin odash,
rreth votra kullash,
shtrue sofrash t'vorfna bujare,
shtrosave t'larme kamkryq burrat,
e na cullët tuj u prrall' me duer nan cirka therse,
si tupane luftnash.*

*N'ato troshima t'zymta lahute e fylli,
m'vjen zani i amël i asaj gjyshje,
si zogjt' squka na mlidhte rreth votrës,
n'butsi me do urti t'mgjishme,
cirkat e strehve si shenrra,
pemve rrenacakve u bjen duerve lythe*

*N'sa qiellës xanë pus shkapetshin rrfetë idhnake,
 n'lodra bumullimash,
 lahutari i moçëm mas orsejt t' fundit shkullonte
 kupën e venës tan afsh,
 angrrave tona, tan natën në luftë drangojt' e zotit,
 n'ujqt' e kuq tue u ba lamsh..*

*Tash kullat janë ba vila moderne,
 s'kan frangji as sofrë e vorfni bujare,
 pak njerz' e zana fmijësh e gjyshnit në shejtni
 janë idhnu m'ne udhtarvet,
 mue malli m'tutet udhës ,
 kur njerzit përshneten stoftë e ma s'përfalen!*

DJEMNIT E MIJ*

*...tan mllef e idhni, që i grafullote idhët thkellë në t'gjanin shpirt,
sajdisun hijshëm n'kostum malsuer t'shkrolue, bardhë e zi..
Miku im piktor pri fjalësh t'rrejshme politikajsh flet i zhgënjye..
...-jan gjall' me gjithë soj, sorollop e farë, vjamosen përditë,
shumfishue zogjuria e larun n'bojna stërhollue dreçnishë,
Europa s'u hyn n'sy, ligje ndërlikin si dhelpnakën me parti.*

*Dikur hijeve t'staturave, busteve t'prindve t'kuq, lifnin si klysh...
Na, veç ju shpurdhëm muret e betonta t'zanme dryshk e myshk,
ju travluem strofllat e ndyta t'vorfnisë mendore, t'padijes në myk..*

*Tash gjemnitë e rij stërfarën trikash e degësh sojin Arbnor,
veç shqypja ka mbet n'flamur pa hek bjeshkve, tuj hjek me cofun...
e s'quhen ma dreqën të kuqrrisun pa brine, por pjell herojsh..*

*...e miku artist, nji brezni t'libër, tuj mundue me rrit n'mërgim,
malli i derdhet curril kuqezi, n'martirët atdhetarë, mbetun anonim..
Spaçit të thatë. asaj pseudokohe burg-kala, skaj detit Adriatik...*

Ndërfanë, 2018

* Djemnit- nervat, kacabujt

SHEJAT NËR SY

*Prej dit'netve t'mia t'vogjlisë, shejna m'kan mbetun nër sy...
oxhakët e bardhë të kullave malsore e kryqet e gurta thye,
kryqet tuj varrue, pa lotin e tymtarët, tuj vjellun veç zi*

*Mandej n'vatanin tem të mjerë erdh një fërtomë e idhtë,
na ma t'rritun nisëm të qeshnim e qanim tinëz,
e msheftaz njerzisë si nër marre duheshim, tuj u shtirë...!*

*...u thanë nër gema lulet e sapoqeluna.. t'pranverës s'onë,
tash n'vjeshtën e shumpritun të jetës,
qi sa nora si ftue verdhon,
tymtarët naltohen pa tym e kryqet, pa pra vorre po shtojnë!*

TALLAZE, QI S'MEJNË*

*Frymët tuja të xeta më urthojnë në avuj jeshil,
bash si at' blinin e moçëm larushku i ri në prill,
shtatin ma rrëqeth nër veshtulla e sytë m'i mbyll
.Nji vrizëm më shkund tejzit amël,
flokve të kresë e eshtnave, deri n'themër t'kambës,
si gjarpnia e rrfesë tallazave t'qiells' në parzëm !*

*Dita'dits' e netve t'verbta ndërlik' me yje pa hanë,
korpi em, tuj blerue nër vishkujt e frymës tane,
frushllon, tue rimë sythë, n'zjarmi ksaj stine të vrantë!*

2018

* S'mejnë- nuk ndalen, nuk mungojnë

KALLZA E THEKNËS

*Me reja të pejshme si nriza akllit në dimën,
shiu e djelli ndërlikun n'kèt' fund maji të idhët,
e deti n'shkulma dallgësh' të sermta më rrifte.*

*Gjallesat n'kureshti xirrnin krye si copa yjesh,
shej' njat bregut një njeri me do kallza po fliste,
pa pvetë për thuprat' shi-dill, qi kryqonin si Krisht!*

Un' i lafitmi shajnisë tok- qill, mora një fjalë të rrallë,
thekna i thotë njerit -asht i çmendun, mo'e ki hall,
s'u bjen nërmend për frymën e tokës së gjallë!*

**I lafitun:- I krisur, i dalë jashtë caqeve të komunikimit normal*

SI ZA LAHUTE

*S'e di si m'shungullojnë e s'më ndahen njato fjalë,
Ai gjyshi i moçëm n'rrazë votrës na thotë jo rrallë,
I thom veti, kaherë, do 'i kisha harruë veç njaj mall!*

*Sejcilli konak e ka një orë t'bardhë mbi krye n'roje,
e një bollë t'zezë rreth shpiet, ja hanë squkës voet!
E qeshej Ai idhtë, tuj dredh njato mustakë kadalë*

*Mandej, gjithkand nesh, n'vezhgjim e shifte drejt,
e çdo katund e fis e kanë ka një dreq e një shejt.
Tash, qi Aj' s'asht ma, si za lahute, m'shkoklon ai za,
krejt!*

Ndërfanë, 2018

KTHEMA DETIN !

*Kto valë deti t'kaltra mesdheu me shkulma,
si t'huej më rrafin nër dallgë me shkumna!*

*E pra unë, kam le në ata krepa Joni të kaltër,
ku shqipja e zgalemi fluronin ajrisë së qashtër*

*Peshkat e sermt' trumhazun, shkapeten meje,
thue, jam e egra kulshedër, qi pin dete e qielle!*

*..naj' svoni vjen mareja tan' peshka e pulbardha,
tuj knue "Moj e bukura more.." nër erna e valza!*

*Deti asht i joni, zoti ua ka falë njerëzve të vet,
lum kush i gzohet tij', zgalemi hapsinës pisket!*

2018

FYELL DETNASH

*Gugasin plluma t'egër nër myshk
e sjetlla t'lashta muresh,
thue , do fmi t'vogjël po msojnë fylltari,
nër rrahna lulesh...*

*Dallgë deti t'plumta shej'njat si n'idhni
m'turren me shkulma,
thue, kryqzue janë fylltart' Ilir-Dardan',
n'kangë gjethi e lahuta..*

*Shkundem buz detnave t'botës prej mallit,
larg Dheut tem,
si njajo violina idhnake tek pa kput' flokut,
tue u ba verem..*

*Nër lara shkumnash e rreze ari, nipi jem,
shend e hare nget vrap...
Tuj lanë do gjurmë t'vokla sermi,
si nota shejtnish n'pentagram!*

2018

FJALË PËR NJERZINË

*Kur do fati e t'njef me burra të besës e fisnikë,
me bija shqipje, qi dhimtën e ndryjnë në shpirt,
at'botë thotë zemra, Arbënia kurrë s'ka me u shkimë!*

*Bash krahnorit tand, orteku i borzue, ndër idhni,
mbledhun jetës prëj njerzve të prapë, nis e shkri,
edhe pse ndie mllafe e mshirë ,fjala t'ban njeri!*

*Fal Zotit edhe se n'gurbet e kam njoftun një burrë,
prej fjalës lot' - im bir ka lafit, se mori shtetsi t'huej,
votrën ka harrue e lotët përmbrena krisnin si gur!*

2018

PRAPSI

*Nji njeri, qi s'po don me dasht',
As babë, as nanë, as robt'e tij!
Zemrën s'e ka he, Zoti e lashtë,
rujuni njati humani, qi s'ka njoftë dashni!*

*Thonë e preku i pafeu me lazhdë,
deri sa nantokën, nan kambë t'a ndije!
Zor e ka me pa një ditë të bardhë,
për vedi s'parit, mandej për njerzi!*

Ndërfanë, 2018

HIJA JOTE ASHT LARI!

*A kujton, ku linim nallet fundit t'shkallinës, o bijë,
Ti, bija jeme hala njomzë m'netull grathteli fshije,
Mas hikës tane, aty bini lari i ri me fletë jeshile!*

*Sa herë ja ledhatoj lehtë nër gishta ato gjethe,
Aroma e tyne flladit amël shpinë tonë të vjetër,
thue, afshi yt i kandshëm fryn odave msheftazi!*

*Flladamël ti thoshe_- larin . e kam për zemër, o babë,
Ai, nan nallen tande druni, mushllohej në mall,
n'pritë , si kerthia n'barkut t'nanës rrezen e badhë!*

*Dy farza t'vogla i kishe vnue aty, e shpesh vreje,
e mbas ujtjes nan nallat tueja t'vogla i mshifje,
Me za t'bekue-kangë :- mamë, t'a emnojme mbasi t'leje!*

*Sa herë shkoj tek shpia, ku linde ti e vllau i vogël,
Dal nadjeve n'shkallina e vrej mallshëm oborrit,
Ai, jetim pa emën, veç lari, shkund cirka t'sermta loti!*

*Ti e mjelle e shkove qiellve, ai s'e din, po e ndjen,
Shef vrant' si nuse n'strengla t'blera, dimën, verë,
zeherue belbzon:*

- Bana njizet e pesë vjet pa e pa një herë!

Ndërfanë, 95- '18

DHE TI ...

*Ai varg i gjallë, qi frymës pravullohet randë
nrydhun për mrena as qesh, as kjanë...*

*...si gjeri dimnit brenë vetin me dhambë
me nosht, në mni des, tuj t'ndie nër mall...!*

2018

TENËS I MUNGOJNË DY KRYQE *

Të vetmin djalë , ja vranë t'kuqtë “si bir krimineli”,
do kriminela të flligsht !
Pabesisht, prej majës kepave në rrishtë,
ja tretën trupin e brishtë.

Natës pa hanë e kërkuen vocrrakun,
n'flakadanë pishash të rrshintë,
tue zbardhë e gjetën të coptue karmës
dy gozhdë t'zeza n'shpinë

Nuk i lanë me e kja n'vaje nane,
as mbi krye me gdhendë një kryqe,
jashtë gardhit të vorreve, n'tokën e t'pafeve,
hupën n'at' gurishte.

N'korteun mortor si prroskë lotësh,
nana e re e dy bijat mjerane,
Tri jetimet fillakat, tuj u dridh,
si trika mrajet, rrmojnë gjamë t' madhe!

Nandaja fisnike si ndrroi kurrë petkat e zeza
shtatit të imtë,
shkoi disprue e tinëz e shtimë në vorr
me dy plagë të përzhitme...

Ma vonë shkoi tezja, bija e parë,
e plagueme në shtat e shpirtë,
s'ju nda kurrë parmenda e qeve durve,
zija jetës, s'ju shup një ditë.

*Tash s'voni, nana eme e thame,
e shtrydhme si dorë lotësh,
me pesë varra në shpirtë,
si shpellat e ftofta t'karmës Korrës**...!*

*Plagët pa drexa, vajtote, natë, ditë nan za e dhimtë,
me lot e emën,
Deri n'dekë, përmendì “hupjen” e babës,
digjej andrrës si zemër e therme.*

*Eshtnat e Llesh Gjon KOLËS, flijue lirisë,
hupun pri komunizmit të pa fe,
ksaj dite ba zhur, zallnajve të Bençës
t'pakallme tokës amë të Tenës...*

Ndërfanë, Tenë, 91-2018.

**Tena - fshat në Malaj, Mirditë,*

***Korra- lagje në Tenë, Malaj.*

DALLNYSHET GJYKSBORA

*Kto çerdhe t'argjilta e t'larme për nan strehna,
zgjedhun me marak, bokash t'shkrifta e t'remta,
ç'mi kujtuen motrat e ikme nër t'huejnat, dhena!*

*Shkojnë e vijnë me rend si vetima, qiellës pastër,
skept plot baltë e barë të thatë, e gushën e bardhë,
si motra t'dashuna, t'mallueme, kur vijnë n'të parnë!*

*Çerdhet e tyne vogjlisë, m'kanë perngja m'ato fortesa,
harkore e të forta me ju qindrue kohnave të zeza,
me i portë t'madhe, si sy rrogzue nër qemerë !*

*Ndillnin sho - shoqen , n'tinguj t'premë si rreze drite,
m'shtinë mall mërgimtarësh n'kangë t'dhimshme,
e m'trishtojnë, të hueja ku lenë, ma t'huja, ku do rriten!*

Ndërfanë, '98- '18

ISHTE PRANVERË

*Do lulzoja t'brishta, fektojnë dritë, si sy drenushe,
vetullës së Qaf Plumthit, hec Selitës vetëm njaj udhe!*

*Ngijem n'aromna me gjith' shpirtë si një eshkë..
M'fryhet gjyksi, si velë barke n'kët' fllad bjeshke!*

*Ndij zana shpezësh e Uraka, si qiell i vrantë me blerime,
dy bari, knojnë nan za e, troftat luejnë hepeve,
hijës jeshile!*

*Mrroja n'myshk e një qyteti t'dhimshëm
të qijtun Kurbnesh,
si buell i lashtë, therun n'fyt, avullon myk n'siklet!*

*M'fektojnë syshë, vargje t'bardha,
derdhun në lule kumlle,
"Kam shtëpinë e vogel".
Ballaz m'lbyr gelqerja e asaj kulle!*

*Pllajës së Valmorit kumbon ngrohtë një za njomzak
maje kepit,
..Një zambak i bardhë në gur! Derdh pjalm Kunorës,
si fryma e Gjokë Becit...*

Ndërfanë, Selitë, '95- '18

VJOLLCAT ME ERË

*Do lule t'njoma në barë t'blertë e driza t'shtrejtja,
n'shend fmije flladiten, tuj shijue rrezet e xeta..*

*Prandvera nis me hy, ka ernat frymën me tjerr,
ato njomza t'bukura zabelit jeshil, kanë le n'ferr !*

*Bariu i ri me dhen t'larun përgjak i ka dy duert,
çikën me trup lajthie mi tufë lule mali me e urue!*

*Xanave, mrizeve tue kdnue, hec meci me kureshti,
n'tufalak vjollcash të reja, fort a mahitë syni i tij!*

*E shtrin dorën e dridhun me i kputë me marak,
nji za i hollë si fllad, me frymë shejtnie e shtang!*

*Amanet djalosh i ri, mos na shko dam ket' jetë,
n'se çika, zemrës tande, s'njef vjollcën e vërtetë!*

Ndërfanë, Mars, 2016- 2018

KUR PLLUMAT...

*Dy plluma t'egër ndërtue kanë çerdhen me krane,
n'blinin e lashtë, ma t'naltin, sa nji grusht nane...*

*E shkojnë e vijnë, flutrem me at' larë t'bardhë në qafë,
andrror të paçtë, thue lidh i ka dashnia e shejtë bashkë..*

*Njani n'fole, tuj gugat ambël shpuplue xen do voe,
tjetri, degë e trikë gjethi, shuflon n'përgjim e roje..*

*Asht prandverë, nata me erna t'stofta vjen e lule,
Ato me rend mlojnë sho – shojnë. n'pupla t'graflume..*

*Pra, janë shpezë t'egra, jetojnë në qiellë hapsi e pyllë,
askush si nget shejtnit, secilli n'dashni i kqyrë...*

*E fort m'shkojnë mall, kto plluma në babë e nanë,
si shkuen dishprue n'jetë, pa e dijtë, ka mrapa lanë.*

Ndërfanë, mars 2009- '18

FRUSHULLIMË

F. Radi

*Me at' vesh të çudishëm flokët lshue përmbi,
Sa herë Van Gog, që ligjron dhimtë m'je dukun...*

*E skenat e tua t'sajueme me blerim e dashni,
digjnin si flakadanë nër shpirtna mjeranësh t'vujtun.*

*Vashnia si në një andërr t'shajnume e t'humbun,
“..Ishte mbrëmje, ishte qetësi”, knonin njëherit me Ty...*

*E tash flaknajat mbramjes e mjeset e agume si vrunduj,
Jehona e zanit Françskan, frushllimë pranverave magji...*

Ndërfanë, mars "87-"18

**Varg i poetit Sadik Bejko*

ZEMRAKE

*Si nji sorkadhe prej lulkuqesh e trembun,
tuj dredhue pyllës u gjete sy m'sy me drenin..*

*Veç kanga e zogjve ua valzoka zemrën n'sy,
e ajo frushllim gjethesh si muzikë nër frymë..*

*Tash avujt, tuej grafullue shkulma, s'kan frikë,
po bahen vesna rrqethjesh, krandesh, tue u thy..*

*Shkuen gjuetarët aty me çarkun ngrehun në mjes,
nji brine dreni tan degë gjejnë, tuj shperthy gjeth!*

Ndërfanë, 2018

ERZ...

*Nuk due të menoj asgja, për të vetmen herë,
të fle, veç të pushoj, me hiçin e pa shpresë,
pa Ty, e askand, frashinës së çmendun krejt...*

*Knellje assesi nuk due me andrrue, veç gjumë,
larg miqsh t'vjetër i mallue, asnji mikeshe,
Sonte..Dishroj, t'jem mkatnorë krejt i vetmum!*

*Ashtu, si dikur, ndërmendun kryet mbështet,
Si fmi, due me humbun, myllun sy e veshë,
Edhe andrrat n'lot, ani, diku larg due me i tretë...*

*Po s'di pse, bash at'herë, kur thashë, jam n'gjumë,
zemra rropatet e frikueme ndrydhun n'shajni,
zana të fortë me trandin, si murra ne duf!*

*Me grushta drrasës gjyksit i bjen në fill'shpresë,
Si i burgosuni n'ditë t'gjyggjit trumhasë n'vetmi,
as gjall as dekun xanun n'hajni a t'praptin ves!*

*Në thepin ma kreshent e kam ngreh të mëritun,
tuj rrah me dal si një notë lire me plasun në liri,
s'paku digjet flakës mrame, zog shqipje n'kobi!*

FETUSE ANDRRE

*Të andrrova si dritën i verbri, aq gjatë,
me sytë e ndezun të kërkova pa lodhje,
tan' qiejve e deteve t'vranta pa fun e anë...*

*Nër breshni të rrmyshme e rrfena nate,
Me rrahjet ma t'vrullshme të zemrës,
velave t'bardha eshtnat ua bana binarë...*

*Me t'gjitha fantazimet rinore të andrrave,
ardhmënin e gdhenda n'rrezë të prarume,
frymve t'lira të shejtnisë së pakufijtë...*

*E bash at'here, kur desha me e shijue,
larg ligsisë a namve të dhes' djeg ba hini,
Shpirti em si shkam' asht kris e shkallmue..!*

*Asgja s'mu dhimtë prej vetes as plague,
veç shpresës, qi nisi me u fik kadalë si qiri,
shakullurit të ernave t'pabesa dredharake...*

*-Ani, kam thanë , tuj ndry britmat nër veti,
veç ato nriza rrfetje, qi vizllojnë syve t'vogjlisë,
t'gjallojnë nër rrajë shpirti, pranvers' kan me bi...*

2018

KY FRUER I IDHËT

*Ky frur shtirak s'po di me xan mend,
Bjeshkën e naltë e zbardhi me ksula ren e ren...*

*Ti, fjalën tande t'zezë, farkton pa dert,
N'srtrengla t'prarume t'dhenme si frugja.
..n'sa kjo tokë e stoftë, përditë han bijtë e vet*

*Me gjuhë "Çirqesh" t'dreqnume flet,
Shtatin e ftyrën t'gladume nër shkulma*

*Frymë t'idhta, si hije piramidash hedh,
Anë e kand shpirtnash t'vorfnume n'rudha,
Tuj luj n'dhimbën njerzore, ngulun thellë e ma thellë!*

*Ashtet tuj therë tej e tej, si plugu n'toka t'buta,
Hej, Zot... Shkurtit-akull, falja ti, nji rrfe qi qet!*

Frur, 2018

E, JETË!

*T'ka marrë fort malli për mue,
e di !
U ban muej e shum vjete,
qi po duen me m'idhnue,
Ti, shpesh më thue,
- po bahet nji jetë...
I lamë të tana me dhimje,
mas shpine larg syve,
e morëm si t'marrët shtigjet,
udhët, e hikën e morekujesë...
Natë, ditë, tuj u coptue me mledhë,
gjith' rremat e dredhat e rrfesë,
Tue u mundue me sajue,
me buzagazin tonë të njetë,
si flakët e lisnajës në verë .
Statujën e mrekullueme,
të pakryeme asnji herë,
të lumtunisë së andërrueme...
T' pa prekme n'ket jetë,
rrallëherë t'shijueme,
Veç n'shpresë..!*

Fruer, 2018

HUTINI

*Përgjuntas, tan' ditën, mshefun shkurresh si i dehun,
a asht hutue n'dashni, a ban vetë, nuk po e di
Edhe nj'ati po i thonë zog, pse mirë nuk shef.*

*Se kur asht prind, sa mirë din, voet me i shti,
n'çerdhe tjerve tinz', n'hajni, me i nxe e çel !*

*E kjo m'ban me dyshue se ky drej s'a zog,
Po baj idhni ene pse s'jam zeolog shpendësh,
Me at' refleks të beftë n'atë krye t'vokël qi brof.*

*E pra jam dashamir i gjallesave, qi s'gjumojnë,
t'vujtunve t'guximtë, n'flurim' edhe pse e dinë,
n'stinë e kohë furtunash, asht vshtirë të mbijetojnë!*

Fruer, 2018

KUJTIM

*Nër vedi,
Tuj u betue,
mos me e kthye,
kurrë vështrimin,
mbrapa...
Por... E pabesue!
Sa herë fshija sytë,
prej lotve, shifja ma kjartë,*

*Ti. shfaqeshe ma shpesh,
Ma e përmallueshme,
përpara... Përballë...
Me dritë... Si shejt.*

ZGJOHU, NË JE SOJ!

*Hap rubinetin... Pikon idht' n'lot nanash,
n'vent' t'ujit t'bjeshkve tona, t'plleshme!
Bekue zhauri n'vaj', tuj frye HECE-e e prrojna...*

*Takoj dritat. Errsina m'shtin gishtat n'sy,
tuj m'verbue, si cucat e nanat idhnue,
tradhtive e dekës së dashunive e bijve hikun.*

*Tymtarët, t'vodegtë mos'pase, randë lëngojnë,
si krenat të shogjta, pa një fille floku, t'true,
t'kthye marrisht n'çerdhe t'reja zogjsh.*

*Trishtue shkoj, ksaj njerzie të friGueme,
trembUN s'shumti prej hijes vet të vorfnueme,
se një diktaturë t'pabesë e të skamnueme.*

*Trandu, o njeri. Se je i gjall, mos u ba hije,
fmitë engjui qajnë ndërkambë, duen dritë,
Trete atë flamë. Treme at' gjumë, pa t'i qorrue sytë.*

Kallnuer, 2018

NJERZIT SPITALORË

*Nër fshamjet e lotët e ndrydhun që s'prajnë,
Koridoreve e sallave të vyshkuna n'tharti,
Shkojnë e vinë nana e bij, t'gurzue e s'qajnë.*

*Janë hije që frikës, mshehen veti,
E s'dinë, ku me i venue duert e dridhta e sytë,
Hesht, rr'shqanë, tuj belbzue n'lutje si n'kishë...*

*Herë- herë, pasthirmat e vujtuna, tej nërkallë,
I lavrojnë duert xhepave si krimat n'mish,
Zanat e njerzve spitalor, tan kurajo t'bardhë.*

*E na, shkojmë idhtë n'zemër, drejt Jakut tem,
N'sytë e tij, deka vizllon vrantë, kaike nër dallgë,
Tuj u përpyjek n'mungesën tonë e fajin jetim..!*

THATSINË

Shi... Shi... Shi...

*Derdhet tan havaja, pa pra,
E lagu tan heshtjen, n'gjumsi,
Thue, janë shpue tan rejtë e qiellës,
Ka motesh, n'mllef e idhni.
Do Zoti, e kto vrangullima fryme,
M'noj hatull t'tymume trenësh,
Nji pikrrim e ruejn, n'dhimtë.
Për "Saharanë" tonë nër krena,
Që s'po din andrrat, me i shpërthye,
N'abari, msheftë nër prrojna.*

Fl. tr. Kallnuer '018

SYVE T'MIJ

*Trika e flokve te tu, ka ra,
trumhasë pa dashtun n'idhni,
s'po e di apo do me qesh a me qa!?*

*Nër ket frullizë bore flurece n'hava,
si tamël yzish Kshnelles, natës tuj shkri,
buzve t'mia yzhne e tujave qershi...*

*N'ket akull kallnori të bardhë,
qi njerzia noshta dridhet fyr i thatë n'ngricë,
tuj u nxe veç ndër frymë e fjalë.*

*E na të dy në flakë të dashnisë,
shkanduj t'lafitun bardhsisë, as dekun as gjallë,
fryej aklli t'brishtë, qi bjen n'cingrimë.*

Kallnuer, 2017

KRISTALE TË GJAKTA

*Nër rremat e ujsuem, n'idhni të kristaltë,
të ksaj ujqvare, që derdhet teposhtë si mall.*

*Gjaku i diejve e kohnave, rrjedhin pa pramë,
si kangë zogjsh e shpirtna engjujsh të vramë...*

*Mos e ndalni me ra. Asht lotnia shejtë e zotnave,
n'qill shpirtin e ka... E rrajtë n'ardhmënitë tona*

*Dika ka me vra...! Atë, qi kohnat duen me zhba
N'vetimë t'saj shqypet e reja kanë me marrë za...*

*Me flatrue n'kreni t'Arbnit, t'lihtë si njiherë vakut...
Zogjve t'ri, mos t'ju vijë marre prej rrajve t'gjakut...*

Kallnuer, 2017

BORA ASHT IDHNUE

*O, bardhsi ngallmuse n'sy dritë e shend,
o pikrrim i ngrimë shajnie, le prej dashnie,
për dritën e lirinë e mungueme nër qiej...*

*Me ndjellinë tande me hijeshi e lakmi vret,
pa dashtë, nër andrra t'amlë, tuj t'venue pa dije,
at' muzikë t'pathanme n'fjalë, qi beftaz të knellë...*

*A thue, për t'le ke nojherë prapë prej andrre,
e xanat t'mija hyjnore kurrniherë ke me i ndri,
a je idhnue në t'zitë tonë, e njetin ke veç n'bjeshkë!?*

Kallnuer, 2017

DËSHIRË E LAGUN

*T'kisha me mund me e gdhend,
Nji kaike t'madhe lisit, me vela!...*

*E n'barkun e saj ren' me i vendue,
me dorë t'përvujtme e tan' kujdes...*

*Tan foshnjat me gjith' nanë e djep,
Të rijtë e t'rejat të pa djall'zueme...*

*Tan gjyshet e përvuejtuna e pleqtë,
Të smunët, t'panginjun e t'vorfnue.*

*Rr'shanorët e ngrat' t'tokës e shpeztë,
Jetimët e ksaj njerzie të dreçnume..!*

*Me i nis n'det, kur t'frye nji erë e lehtë,
Nanë Terezen shejte, n'timon me drejtue,
Kaiken, drejt tokës Arbnore t'andrrume...*

*T'tjertë, q'përzinë n'pabesi e sherr ket botë,
M'i pa nër vorbull t'zezë, ka janë tuj notue...!*

Dimër, 2017

FJALË PËR DASHNINË

*A t'vjen ndermend, oj Zanë e rrall', hijeshi Mirdite,
kur jena pa beftas n'drita t'larme djelli e hane,
si zogjt flatrimeve t'qiellës përpkjekun krahash papritun?*

*Tuj u rujt mos m'u ndesh ligsht syve lakmitarë,
sall t'u u shijue amël puthjeve, që shkulumonin përditë,
si shkumnat bardhoshe, të gurrave derdhun zallnajve*

*Afshet e përndezuna zabeleve Ndërfanës tonë,
udhve t'përbaltuna të Fushlumthit i kena mbjellë,
si buketat me manushaqe t'freskëta e lulezoje*

*Që Ti, u merrje e nepje aromë gjijvet t'njoma
tuj i mshefë,
pri mikeve tueja e kohnave t'egra, qi ulirinin si ulkoja,
ati shpirti t'vuejtun e dashnisë së frigueme
si ajo jetë e mjerë...*

DALTA E SHIUT

*Gjithmonë m'ka habitun katundi em me atë shi,
si e thurë havave, tuj ba sheja e shkrola t'kaltra,
thue se me Ndërfandinën e lashtë ra ka n'dashni,
me lot syni don me ja gdhen bokat me dalta,
t'u, ja zblue brijve t'gjakta ato t'lashtat mrekuilli.*

*Mandej vjen tërthur ai murrani i zi tuj u pshtjellë,
luginës Fanit n'idhni, tuj ulurue si zugjuri e egër,
shkep pri majës Malthit e Kalanjanit do grathtel
e thërmojna antikash e fjalësh qytetnimi t'vjetër
me shakulluer piskamash hurdhës Draqe, i mbjellë
Amanete Arbnore, që duen me u derdhun nër dete.*

*E dalta e akujve gdhen përvjetë kaj 'i mrekuill të ri,
eshtnave t'dhenave e qosheve t'gurta të kullave
flatrave e krenave të shqipes, që tash ashtë n'shejtni,
e Ndërfandorve t'mi andrrave e odave të burrave,
fort shungullon një kumon, që këndon për Arbninë.*

Ndërfandinë, 2018

TATËGJYSHIT

*Pa ague drita i kish pru, një krah me thupra,
e n'fund t'oborrit qarkun koshit ja kish ngref,
si veshtull tymi vetllash sajote andrra, flutra...*

*U shpurdh si kingji i njomsht i therun në festë,
bishtit të kmesës shkundi çubukun me hedh,
atij pezmi t' thart' nërveti hijshëm , tuj u knellë*

*...tuj vrejti tan nipat me rradhë nër sy u ngjallë,
thue ish' prap djall' i ri, i shkepi shelnës një rejë,
tue nërlikun hijshëm n'dredh ajrisë si falltarë*

*Një zog koshit shpurdhej e në na la, pa frymë,
Ai, na tha vrant – A e dini, çka do me than i lirë?..
-Ua kam lakmi, or meca, njato sy t'shkrue n'dritë!*

*...ndej një cop' herë pa bzaj, tuj vrojt menue qjelltë..
Tuj qesh' koshin shkuli e zogu fluroj i ndërkrjem,
n'atë tym t'bardhë... Gjyshi u duk si shejt me fletë!*

Ndërfanë, 2018

STËRPIKJE BJESHKE

*Desha me hup nji ditë prej qytetnimit modern,
n'sa deti tallaze, njelmët thurte valza blusë lirike,
unë si malsuer kepi, shtigje t'bardha po zgjedh..*

*Frynë era n'prroska e mrize, si fyej, e hijet knojnë
fresk,
me gjuhë gurrash e krojnash, n'tinguj jeshile,
simfoni jete thur' shpeznia rremave nër gjeth..*

*Vejë duert nan curril kroni të dlië si lot fmije,
ndij shtatit tem, at' zemër toke jetën tuj kullue,
thue, shijen e dashnisë, po shtrydh n'shej sajdië...*

*Syve t'lagun e ftyrës, Zana e malit m'ka stërpik,
n'gjij t'florinit, qi për njerin bjeshka kish mjaltue,
kangë magjije, qi s'shkruhen e kush s'ka me 'i dijt'!*

DIELLI S'ASHT VERBUE!

*Mos bani be, se hana jonë asht' qorrue lëngatet
e s'po na shef..*

*Beja, n'trrenë, asht si rrezja e përthyme,
mermerit të lterit, kajherë t'vret..*

*Virgjnesha e diellit përditë do njerëz bardhë e zi
i përciell e i pret!*

*Ajo zojë buzverdhë po i lajka njato sy t'buhavitun,
heret ket nadje,
n'do kroje florini t'zehrue, si testament t'pabesisë
midis vllaznve..*

*Thmija e ka plague për ibret, qi as nipat
s'kanë me njoftë si gjenaze...*

URA ANRRASH

*Nër andrra u trenuem, tuj krijue ura t'thjeshta
paqje e dashnie,
me bashkue brigje zemrash t'vujtuna e djegun
për frymë lirie..*

*Andrra shuhej shpejt e ura shkrumohej,
në ato vite t'idhta fminie ..*

*Djelmninë, pabesisht na e shkyen fërtonat e kuqe
komuniste djallzore..
shtigjeve t'dheut tonë, n'roje t'anmiquë, tuj blindue
burgje antinjerzore..*

*Hekrave t'dekës, tuj lidh shpirtna t'pafajshëm
t'andrrës Arbnore..*

*Erdh një Dhjetor Rinor e kulshedrën plakë,
gërbul e dogji n'dufe lirie,
po shpella e zezë, klysh t'ri strofullote
me veset dreqnore të prindve..*

*E anrrat tona të porsaleme rejve si shakulluer
u përziënë pabesive..*

*E na, prapë me sy t'etun nër andrra t'shejta lirie,
tuj pa qiejve t'huej,
Jetimën, strehëve t'botës për mëkate t'pa bame,
falje Zotit, tuj kërkue,
Tuj kopjue ylberin qiells', me dashni t'jermta,
ura bashkimi tue ndërtue!*

SE NESËR...

Po i thosha një njeri t'potershëm,
qi e kishte nanën altarë,
tash, e bajmë punën e mirë për atë gruen e vetme n'hall,
nepja hakun, asaj nanet të mjerueme,
tash si asht' gjallë !

Sa ishte n'burgun e dreçnuem t'frotës së zezë,
gurit e hekrit, e lvoshku lkurën e shpirtit njimi herë,
tash n'pleqni,
don votrën me pshtet kryet para se me dekun!

I vetmi fmi, qi pat rrit me laknishte t'egra e hith,
shkoi n'dhe t'huj e s'u kthye ma, as me e pa me sy,
Asht ba princ – u thojke ajo njerzve
e pencionin ja niste atij...

Heshti në fjalën teme e tha: - nesra vjen sa nora,
mue,
ndrydhun pa takat n'shpresë t'mjerë m'dridhej goja,
m'kujtohej nana, at' dekik, kur shkoi larg,
tuj qesh si zoja...

Aty për nan zemër për veti,
një rrem nervi më çon namë..
për atë birë nane,
qi s'erdh as në mort e s'ja ndiva ma zanin,
e at' seri njeri t'potershëm,
me paftyrsi pushteti t'kuq me famë.

TUJ QESH PAULA!

*Edhe kur ke lem, mbas dufit të parë të zorit,
m'thonë një qeshje të madhe prej krahnorit,
ja ke dhurue nanës e babës e tan botës!*

*Shi, mes kësaj njerzie, disi t'ligë, njëjja djallzitë,
dhe se je vullaj e brishtë me trandofila t'rij,
Bujari shpirti e aromë gazi t'i falish vogjlisë!*

*Fjalëve t'gjindjes lshon amëlsinë si mjalta,
në atë gazmim sysh t'larun, si deti me valza,
Tuj vadit në ngazllime brigjet tona t'tharta!*

*Mama Verë, t'ngallet hijshëm, me 'i za si bletë,
mos me e harrue bukën e kallamoqit në jetë,
Ti veç një deqik hesht në veshgjim të shejtë!*

ATDHEU EM S'PO DUKET

*Putir kristali kthym përmys, hapsina e qiellës,
toka përfund si hije, tuj lidh kërthizën njegullës,
na, rropulli t'nugjta në bark falkoi, tue flurue erës*

*Bame orë n'hava n'kërkim Atdheut rejve murrtye,
Yjzit, shpella sysh t'verbta t'nji kafke t'bardhë lirie,
t'përbij' ndër flakë t'veremta të nji hane ironie!*

*S'voni nji za i tremun, si frika e njerze t'bam' gur,
lidhi rripat, lajmron, do kthehna, toka juej ka hup,
kulshedra me dymdhet krena ja ka xanë udhën.*

PLAGË MALLI PËR JU

*Pranverë, vyshkun prej hinit të thundrës së kuqe,
Shpërthyë e rritun, feniksa, plagve t'veta bozhure.*

*Engjui të brishtë na sapo dalun pri fushash e malesh,
U njoftëm, kur për 'i fjalë t'rrallë prushonim faqesh,
Sa nesh mjeseve qanim tinëz për dorën e nanës,*

*Ata zana minor t'amël herdokur i' ndij t'revoltue,
Për andrrat si prushi n'votër shpirtnash trazue..
Dëshirash, ardhmënish t'lidhuna, të burgueme.*

*Ermojnë mrenda meje, si lule e egër mali e bardhë,
Përherë qiellës vranët pa mjekue e hishmja plagë,
Fminia e brishtë dhimtë zemre, qi s'po ven kurrë brangë!*

*Sot, ma t'moçëm lulzue kudo n'dashni të bukra,
Do rejë të larme mbi dillin e syve, ballit n'rrudha,
Tuj u mshef sho'shoit pyllës jetë, ku na treti udha.!*

*Mikeshat t'mia, si zana anrrash n'shende florini,
Miq t'rrallë gjyshen t'lumtun n'mentari t'përhirun,
Ndrroka moti n'jetë t'rrejshme!*

Na therin dhimta e syrgjyni...

DY LOT VESE

*S'po disha m'ju dallue n'ato drita syni, tan xixa,
vezullore n'gazllim, nadjë heret, pa zbardh dita!*

*Si dy bulza lazhde ngjiz avujsh mugu të njetë,
Ju t'dyja në një fille bari t'blerë, tuj veshkllue letë!*

*Mikja jote e pabesë kish thanë, ka marr udhë t'ligë,
e, na miqtë e hershëm, murana zemrës kem ngritun!*

*Veç anrrës plagume shtina njetin e bana dritë,
mikeshën teme, kallxoma prep njiherë si n'vogli!*

*at'here si prralla t'rralla n'mall u çilën do frangi,
nër to, si pri burgjesh t'vjetra banë dritë ato dy sy!*

*diku n'asht t'dhimtës, zani em u troshit si ujvarë
tuj britë, lafitun shpirtnave t'shitue, ajo Zan' a njallë!*

KUR KE LE TI

*Nantdhete vjet t'priti nandaja me mall në zemër,
gazmimin për ty muer, udhës pakthim me vete,
nji ditë mas t'qamit tand t'parë piskam t'hareshme!*

*Stërnipi parë thonte, Ajo, asht si qumshti bletës,
me nanë e babë ditët, n'dashni dritsojnë me rreze,
e testament n'frymë të gjallë , la bekimin e zemrës!*

*Për habinë e t'gjithve, kur u nis për at' udhë t' gjatë,
fjalë s'tha, t'tana dhimtat i muer zemrës së thatë,
shitue jetës, veç nji hijeshi zoje, ballit i kishte ra!*

*Ti tash në melodinë e zanit t'njomë ruen tingllimë,
si nji mall t'largët andrre prej saj për Shqypninë,
qi tha, kudo shkoj nji dorë dheu pri votre,
marrë në gji!*

Ndërfanë, 20 maj "16-"18

S'KISHTE FAJ SHIU

*Qytetit tem, Fushë Lumthi, binte shi i rand atë natë,
në at' takim të dëshirue s'pata as kaike me ardhë,
strehës teme t'vjetër lexova vargje si gjynafqarë!*

*Udhët e ngushta në ujna t'rrmyshme plot rrkajë,
dhe zogjt strukeshin hatullave tulatun pa bzajtë,
n'muzikë t'trishtë, kupës qiellës lafitun derdhej maji*

*..rrëfetë, idhët tokës pa faj ja shprazte gjëmimin,
n'mkatin tonë, qi ndejëm larg, s'ja ndante britmën,
na andrrave t'rrejta qnisim ylberin, tuj prit dritën!*

NJI KULLË

*Ajo kullë e naltë buzë karmet, fortesë e bardhë,
Me ato frangi të vogla si sy gjarpni t'larun,
Tri herë a djeg prej hasmit e prapë në kambë!*

*S'pari here dojnë do turqeli të zi në t'pabesë,
Burrat drangoj luftojshin, n'krah me Gjergjin,
N'të kthye themelet e do rrhoja e hinin gjen!*

*E kulls n'ato themele guri një pod ja u shtuem,
S'dyti e përvloj Nepsja, me do spiuj t'pau dhë,
Burrat kien n'gyrbet, n'fitesë për gjindje, qi rrruen!*

*Për herë të tretë, i ra fara e zezë e klyshve të kuq,
Rrafsh për dhe e lshoi n'mlef, e bani shkrum,
Burrat u vran', gra e fmi n'internim,
i ka tretun e hupun!*

*Ushtoi plaku shekulluer nipave mledhun në sofër,
Me duer si dhaj bunge e prekte shqipen n'votër,
Themelet janë vakuf, tha e u shkund, si lis i moçëm!*

KUFIJTË JANË SHTREMTË

*Oj, kto kufij, si magjina t'zeza sa m'shtinë tërpinë,
m'bahet se shtatin m'coptojnë me dryshk të zi.*

*Ndij t'stoftit tuj pa ashtin, etshëm tue ma coptue,
Tue e tret deteve t'jetës peshkat me mashtue.*

*N'sy t'zotit e njerzve dashnisë e paqës njerzore,
përdridhen dreçnushëm, t'frikta, si lkura bolle.*

*Na, ballasi, tuj u pa n'mall t'hershëm me dhimje,
Prore, si n'shkulma prrojash akujsh t'shkrimë.*

*Oh, kur besa e shuejti n'lakmi dritën e shejtë,
pabesia e njerit, n'deshtim leu kufijtë e shtremtë...*

"99 - "18

PENTAGRAM

*Si krah pulbardhe i ngrimë, shpalue letra jote,
papritun, harrue shkrolave n'fund të ksaj bote.*

*Ato fjalë të xeta shkrue n'mall e kujtime rinije,
nisa ti fishllej buzve, si një pentagram dashnie.*

*U njall aj' muzg i mykun vjeshte nër ato fjalë,
brufulloj një erë e bardhë si pulbardhë e u ba kangë.*

*E tash, me ta nër frymna, fjalën tande derdh,
si ato farzat e maisme, bujku pranverës ti mjellë.*

*Letrën copa malli e shkoklova një tramundane,
kto valë deti t'idhnume t'zbuten prej fjalës tande.*

2018

FAJI I BIÇIKLETËS

*Nërlikeshin do erna t'andshme veriu në murrlla,
un' i vetmuem n'biçikletën "lux", tuj kndue nan za.*

*Prisha qejf pak n'maraz me fërtomën as shiun,
n'melodi e fishllema, knoja vargje për njeriun.*

*Pedalimit tem t'lafitun, nan ombrela italjankat,
n'shpoti hagarizëen - t'bajmë strehe, thanë djallkat.*

*Amël' n' italo-gegnishten teme t'mrekullueme,
S'kam vakt ndeje, streha Albanezja e bekume!*

SI LULET

*Lulet ma t'hijëshme me aroma t'vërteta,
lejnë egrane, harlisen e ermojnë nër ferra .*

*Nji dendsi me dega e gjema t'prefta i ruen,
mos me i ndyj e kputun , me kamb e duer .*

*Rriten n'ajri e vdesin n'shajninë e jetës tyne,
n'liritë e kullueme e rrezet si drita e syve .*

*Bash si lulet dhe njerzia asht krejt e brishtë,
mos ja prekni kurrë frym'dritën, qi ka n'shpirtë!*

SI ZOGJ QYQJE

*T'shkruesh për buzagaze t'marra, o mërgimtarë,
asht me mledh lule t'bardha murrizash t'thatë!*

*Fjalt' e zorshme me i kullue mirë prej hojve t'shpiritit,
n'therje e dhimta, krojve t'idhta me lotët e synit.*

*Me i mbledh me ba dallgë të puthin tokën amë,
duhen rrxue shumë male t'nalta, hap zallë i gjanë.*

*Me bajt skllavninë, drangat e zemrave t'thyeme,
s'mund' m'i ba valët e detit, fjalë prej alkimistëve!*

*T'mund t' mledh vaje nanash, plagë zjarm që digjen,
natën e errtë, pa udhë e hanë, t'ua lidhi syve të ligjve!*

*S'paku shpezve t'lira shtektare, t'u pikoj krahve,
amanete t'fundit të bijve, qi i ngriu krypa valve!*

*Travaje frikën, pabesinë, dekën qi shpesh gjetën,
skutave t'zeza t'botës rrezatare, n'kërkim t'jetës!*

*E kur malli rrajët e shpirtnave trand me themel,
n'frymë t'fundit, fillak, zogj' qyqeje rrfeve kem ngel!*

FLLANXA

*A i keni ndie ma fllanxat nana, në atë ramje djelli,
tue ndjell bijt', taklojnë n'za t'hollë, n'tingllim dyzeni!*

*Përpushen barnave e shkurreve e bajnë potere,
Edhe pse falkoi vigjlon si skrapth qiellës me erë*

*E kto shpezë t'bekume nuk friken damit të jetës,
pra t'egra mledhin t'vetët , n'çerdhe pa iu tut dekës!*

*Tan natën njani prej prindve roje ban tuj zhabllue,
gjarpni territ gjuen e gjatarët me langoj janë que!*

*Kur del njaj diell i zjarmtë e gjindja vrant' lanë sytë,
nigjoni kangën e fllazave n'gaz, tuj skeptue dritë !*

MIKU EM I SHTREJTË

*Nër do votra t'krahnorit e n'brij' , idhët më therë,
tërhiqet zhag si nji plak sakat mblue në djersë..*

*Se ka vijnë, tuj zhabllue do fjalë të pa thanme,
kaptojnë malet, detin, qielltë, pa potere e piskamë*

*Nuk ndillin gjamë as darzëm , në ty as në mue,
zembrën m'kërcnez akullnaja më bjen nër thue !*

*E naj'svoni n'lmekje t'hanës si ksheta e natës,
dridhun mledh do flokë sermi, si zani i fllanzës !*

*un' në mall tand, o mik i shtrejtë, due me t'kallxue,
shpirtin e bardhë si mal me borë kam lakmue !*

*Kjo s'don me thanë se shnetin tand fjollë t'brishtë,
kanë për ta ruejt të tjerët edhe se t'duen si shpirt...*

MOS HARRO SAMUEL!

*Kto ditë t'bukra me kangë zogjsh
e rreze florini qëndisun,
Ti je i vogël ende hala se kupton se prindit
ti kanë sajdisun..*

*Prej andrret të kanë mrekullue si prej dritës së syve,
E për ty dishirat shungullojnë, si gjaku zemrave të tyne.*

*N'sa shend' dritës,
qi rrezon lumtunisë së qeshjes tande,
Zemra e tyne madhnohet e dridhet,
si aj zogu ajrisë, n'travaje.*

*N'rremat e jetës tyne grafullon gjak shqipje,
soji i shejtnue,
Ti, burrnue qytetnimit t'Europës dhantë zoti,
mos me e harrue!*

VEGIMI EM

*S'e di, sa e si u mahnita, kur t'pashë për s'pari,
mirazhe t'befta m'njalle, nji zerdeli prej aklli...*

*E n'sa rrezimet e syve tonë shkrinin nërkallë,
syni yt i blerë, syprinë ujnash t'thella muer flakë .*

*Hana e marsit shkunte avujsh nektar florini,
pasqyrës flaknave gacat , yjz s'i mloi kurrë hini !*

*Nërlikun n'frushllima ujnash e zjarreve t'xeta,
krojnë u banë gurra, prrojnë shkrinë nër detna !*

*Angrrave t'mia t'prushta e dritash lidh ylberë,
si pemë e naltë m'dega randojnë, do fruta t'shejme.*

DISHROVA!

*Me e pa sak një andërr të gzume me Ty,
po, se si m'hupën gjurmët e vokla, se di...*

*Isha fort i ri, kur kërkoi ato shputa n'ranë,
qysh dredhojshin bregut të detit plot valë.*

*Manej netve t'vrugjueme me arrna e makth,
ato rava të qënisme nisen me u thurë bashkë !*

*Erdh një kohë, qi vetëm hana e gazmume i pa,
si nërthureshin harbue drejt detit pa ja nda .*

*Tash si po due me i pa s'i lamë gershet lidh,
hana hagjarizet, kshetë e vjetrueme e pa cipë!*

NJI LEGJENDË HEKRASH

N. Z. Tucit

*At' burrë e njofta ballaz hekrash të ndryshkuna,
Gjeth lisi i verdh i saponda dhimshëm prej tyne...*

*Qeshte idhët n'sarkazëm me sytë e zi plot dritë,
thue, kish dalë një grimë , n'ajrim të demokracisë!*

*Bahej festa "ngazllimtare e lirisë prej Spaçit t'zi"
Spaçit të hekrave të kryqnue n'jetë shejtnishë*

*Festa e herojve-eshtna t'gjalla, mbetun fillakat,
Ai n'plagët e gjakta ofshante: -O, vlla i parë, of Spaç!*

*E kur i dhanë fjalën me folë para mique të shitue,
-Jena kryqna, tha, kryqnat e Spaçit, qi s'duhën harrue!*

YJZIT E NANËS

*Heshtun një yll u fik në cakun e ngrimë të natës,
Dy bula loti përzhitën idhët syve të nanës.*

*N'çiltri voglie mbeta i shtangun si qiri i verdhë,
Tuj pa m'dhimitë pa za, lot nane me sy n'qiell*

*E n'at heshtinë të ftoftë, zani gulshus si shpellë,
Bash zemrës barkut drita si u fik , m'ka therë...*

*Një jetë robi, tha, vonë a djeg e ba breshnizë e hi,
un' at'here e m'soden frigoj me pa qiell me yjz.*

*Se ajo nanë e vuejtun, deri n'palcë prej padrejtsisë,
me lotët e fjalën e idhtë m'njall meteorët e shkrimë!*

THELLË N'VEDI

*N'mllef, e krejt n'vedi idhnue, prej dhimte,
n'kèt shkanull, që s'din me lulzue pranverë,
nër njerëz e do dreqën të tjerë pa brine...*

*Sytë i mylla e me sa pata në krye bërtita,
- O, njeri, çili sytë e shpirtit nji herë n'kèt jetë,
- a thue, dritën e zemrës t'a ndez perendia !?*

*N'at syprinë t'shkëlqyet shpirti i'herë, kqyr mirë,
do rreze t'bardha kanë me t'kallxue, n'ty thellë,
ma s'pari udha e t'mirës e t'ligës, aty zen fillë...*

URIM, PËR TY KRIST

*Larg teje s'duhet të kisha ikun atë natë,
sidomos atë mbramje të bardhë .*

*Tash ndij gazin tand çiltër, si gabjan mbi valë,
kridhet e perbirohet qiellit të acartë!*

*Tek kelthet erës, shpirtit tem plot dallgë,
vrundullon rrebeshit ndjenjave i marrë...*

*Cokrron gotat me miqtë, qi më urojnë me gaz,
një zà brenda meje me përvlon në maraz...*

*Kështu kenka thanë e shkrue prej perendisë,
larg e afër të digjna prej mallit të dashnisë...*

2018

ME PESHKATARËT

*T'u përshnet me njerzt' e paepun të detit,
Zemra më grafulloi prej fjalve të tyne...
Rrjetat hapërda, si fille lamshi nër erna*

*Idht' e amël, luftë me valët si me bijat e mretit,
Dallga kreshpue kepave e brigjeve,
Hajgare banin idhtë! Peshku kish ba rrena...*

*E poeti em i dashtun, detari Dashi Mehdi,
Me mbiqeshjen e natyrshme sarkastike,
Mrezhave, peshku i madh ka hapun shpella...*

Lissus, 2018

FJALË E IDHËT

*Kush hy me ngatrrue, nërmjet dy vllaznish,
e munohet me njet e dije,
n'hile me nda !*

*Rrfeja e shitoftë ,
natën me shi tue dërmish,
e çakejt idhnakë,
Rr'shqan e tjekshin, pastërma...*

*E manej hija (e tij) shkoftë,
tuj bulurue si klysh,
Oborreve konak m'konak,
njerzisë dasht', ma fort e ma!*

2018

XANAVE

*Thartë po thotë nan za një bareshë,
n'fillnaje t'erës i lulzoke goja...*

*Dashnia u njallka flakë tuj qesh,
E t'u ngallit, si bleta nër zgjoja...*

*Prej voglie e n'rritun, xanat i la shkret...
U ba kangë barishë nër mrize e krojna.*

*Mbet anërr e amël rudinave n'bjeshkë,
Frushllimë ujnash, ku ngijet kaprollja*

VALË

*E kujtoj zanin tand, o liqe i rrallë
Të ngrohtë at' muzikë valë nër valë...*

*Dridhej në mall për nanën nër fjalë,
N'kangën e dhimjes, vala bahej dallgë.*

*Emnin t'a harrova, o liqe i kristaltë,
Frushllima misterioze mbetet gjatë.*

Kallnuer, 2017

JONA, KU JE !?...

Mirdjonës, bijës sime, engjull vigjlues...

*Të pritëm. Të pritëm... Po ti, i shejti engjlli ynë,
Ku hupe? Ku u dore kaq gjatë moj , Jona .!?
Qiejt' kan kja, e kjajnë, me shtat palë rreshta loti!*

*E fmijt', gjumi s'i xuni me mjekër n'dorë, tuj t'prit.
Nana jote, msheftas, u shkri n'vaji, si krypa n'borë,
Tue m'pyet trishtushëm, e tuj pa me dhimtë kah' Zoti...*

*E Ti, ka vjete hupe, n'kaltrinë e bardhë t' qiells',
T'atyne rejve t'flakrume, qi vijnë kah len nadja,
E prej idhnijet, tuj bajt marakun tonë, ban roje.*

*Tu prujtë t'ligën, qi pikrron përditë si kokrra e rejës!
Mos na shti n'hak, je lodhun! Tash, si t'vij mramja,
Ban ngricë jashtë, Ti, aq e njomë...
Me hy, me u ngroh n'andrren tonë...*

JONA, DOVE SEI!?!...

A Mirdjona, mia figlia, angelo guardiano...

*T'aspettai, t'aspettammo... Ma tu, nostro angelo sacro,
Dov'eri? Dove stavi così a lungo, Jona cara?!
I cieli han' pianto, e piangono, un pianto eterno!*

*E i bimbi, loro non han' dormito, testa in mano, aspettandoti,
Tua mamma, senza vedersi, si sciolse in lacrime, come sale nel mar',
A volte chiedendomi triste, alzando la testa verso Dio, in dolor'.*

*E Tu, da anni persa, nell'azzurro biancastro del cielo
Di quelle nuvole in fiamme, che vengono dalla parte dell'alba
E col rancore, di nostro malinconia portante, ci guardi.*

*Guardandoci dal male che gocciola ogni giorno, come le nuvole,
Mettici in pace, sei stanca! Adesso, mentre cade la sera,
E il gelo si stende sugli campi, Tu, così fragile...
Entra! Riscaldati nel nostro sogno...*

DY FJALË PËR TY IZABË

*Si shkandull t m'u duke ballaz si t'njofta,
s'parit, krejt sy e veshë kthye ai dekik në vorblla,
prej haresë tande vrangullonte në mue e ftofta!*

*Të mesin sëpaku t'lidhun një grusht eshtnash,
prej syve të zez zhbirilus, si avuj t'xetë gejzeresh,
buronin afte përshkuese të dritsueme ernash!*

*Mandej, si yjzit në një natë të pa hanë sfumue,
vishkujt e dritave të kaltra përzhisin emetues,
tuj pijë e përtha ndër porët e trupit të çdo bulzë*

*N'sa veshtë e vokël nërlkun flokve n'prarime,
si kupa zambakësh thithin vesë ndër vezullime,
tuj mledhë n'shejtne, gjith'secilen fjalë, qi m'dridhej!*

Ndërfanë, Dalm, 2015-2018

A TE COLOMBA

*Come un incaglio azzurro, sembravi, quanto t'ho visto
tutto il mio essere torno istantaneamente al vortice,
dalla tua giocondità, mi sferzava il mio tutto, il freddo!*

*Che rimangano connessi almeno un mucchio di ossa,
dagli occhi neri esploratori, come i geyser caldi,
Emanavano ardori permeabili opachi piene d'aromi!*

*Poi, come le stelle in una notte nebbiosa,
Le righe delle luci blu che bruciano l'emettitore,
bevendo e inaridendo i pori del mio corpo*

*Poi le piccole orecchie, intrecciati fra i capelli placcati,
come coppe di gigli, assorbono rugiada e scintillii,
rendendo sacro, ogni santa parola, che mi tremava!*

DËSHIRË E IDHËT

*Deshi të lahej, shpejt notonte nër valë,
si kshetë nevrike, para se të ikte,
idhnue nesh', për njajze...*

*Tufë sardelesh të trembuna nër dallgë,
kaçurelat e zi, shkumës së larme,
brufullonin si manushaqe...*

*Sakatue ligsht prej dashnis' së marrë,
me një puthje të bardhë, nër degë hale,
e andrrën e saj! Nji vajzë e pa faj...
U varë...*

Fruer, 2018

AMARO DESIDERIO

Per I. C.

*Voleva lavarsi, velocemente nuotava tra le onde,
Come una sirena nervosa, prima che se ne andasse,
arrabbiata con noi, per una volta ...*

*Frangere di sardine spaventate nella marea,
I ricci neri, fra la bianca schiuma,
Scaturivano come delle violette...*

*Ferita a sangue da quell pazzo amore,
con un bacio bianco, volando fra i rami,
il suo sogno! Una ragazza candida,
ella si mollò...*

PËR SYTË

*Ato sy, të shkrolue si në magjii lirie. Ato sy..
Her' m'lvorzojnë e përvlojnë., n'shajni e ledhati.*

*Zemrës, m'pikrron zeher, jo rrallë tuj lotue,
N'fille t' dekës, tuj shkue më kojne jetë si krue...*

*M'travlon turbullina e tyne, kur grryen me duf,
Si akulli i frurit të idhët në bokën me shtuf..*

*Kaj'her pa frymë m'tresin tej, veç në' i'fille drite,
Shkrihem n'to krejt, kur s'jan të rrejshëm, sytë.*

Ndërfanë, fruer, 2018

QUEGLI OCCHI

*Quegli occhi, scritti nella magia della libertà. Quei occhi,
A volte mi spogliano e bruciano, con carezza e amor'.*

*Nel mio cuore, gocciole di veleno, non di rado, piangendo
Alla vigilia della morte, di vita mi nutrono...*

*Mi disquieta la loro torbidità, quando col furore scava,
Come il ghiaccio invernale quanto sulla pomice cada.*

*A volte senza fiato, ma in un singolo raggio di luce,
mi sciolgo in loro, quando non mentono,
gli occhi.*

HANA DERDHTE STATUJA

*Prej flokve bjonde nji hanë limue Sarande,
krejt thartinën e piku mbi pyje e në det',
t'u shtrydhë nër sterkala t'kaltra e valë...*

*E Ti, hajgare ban, n'mall zemre tuj qeshë,
me shuka bore, qi m'shkrihen nër faqe,
e puthje të përflakta tan ftyrën ma rr'qeth...*

*N'sa syni i saj gishtave tona manushaqe,
stërpik lara t'ylberta, shkulumave me mllef,
t'u la qiellës thellë e detit blertë si shtojzavalle!*

*Na t'dy ngërthye si shqerth n'lumni t'verdhë,
gdhendim format e shtatit në borë të bardhë,
n'sa hana mas' xheloze i mbushte me serm.*

LA LUNA SCOLPENDO

*Dai capelli biondi una levigata luna di Saranda,
Tutto l'asprezza lo butto sui boschi e nel mare,
Spremendola fra le azzurrine spruzzi delle onde...*

*E tu, scherzi! Nella malinconia del tuo cuore, ridi,
E con palle di neve, che si sciolgono sulle guance,
e baci fiammeggianti dai brividi alla mia faccia...*

*Mentre l'occhio di lei, sulle nostre ditta viola,
spruzza scivoli d'arcobaleno sulle onde con rancore,
bagnandosi nel profondo cielo, e mare verde, come una fata!*

*Noi due, avvinghiandosi come agnelli nella gialla felicità,
Scolpiamo le forme degli corpi nella neve bianca
Mentre la gelosa luna, d'argento li riempie.*

GURI GJON...

*N' odat mentare t'qjellës jo bash krejt t'vranët,
Murrani n'flatra shqypesh si knellje t' violinta,
Ksulës Gurit Gjon, shkruen vargun e nji balade Dardane...*

*Me do burra pirustë t'lashtë n'za, qi u bzajne Selitas,
Ditve t'ardhme ua lshoka terqethshëm vikamën,
N'tinguj t'kaltër Urake, qi unshëm shkrepkan Valmorit si
drita.*

*E prej Shutrrejës s'lashte si pus i erandshëm i zemres
Pellazge,
Kullave t'bardha si parzmore aklli e njerzve t'fiseve Ilire,
Përkund valve t'Urakes fjalë t'reja lulezozash, syve
t'njomun nanash.*

*Bash si fishllimat e lahutave ner therje dejesh e gjak,
Selitasit idhnushëm prej dhimjesh të pabesa e t'ligshta.
Tranges i bzajnë thartue si bukë t'norme e majse e bajrak.*

Uraka idhnushëm kaltrisë trumhaset mbi shkam'...

Kurbnesh, mars "19

PO NESËR!?

*Mram' po ndijsha qyqen tuj knue nër do degë,
nji kukim malli, thue folte me njerzit e vobegtë,
N'kopshtin tan' lule, ku pa za bridhte nji breshkë!?*

*Sonte tuj shijue mugun, m'piklloi zani i çokut,
N'at kang' jete të trishtueme, gjetheve të shtogut,
E m'u dhimt' fort, ajo fmini e idht' si zani zogut!*

*Tash shkoj me lexue do vargje t'ambla bylbyli
Nesër, kur kupa e qiellës, ta pije dritën njati ylli,
baj gjurmë, tuj kërkue voglinë, hupun mrizit t'nji pylli.*

Ndërfanë - Flor, '99 - '18

PËRMBATJA

SAKSI	1
N'KET JETË	2
FARË ...	3
SARAJEVË	4
KUJTIME T'THYEME	5
MURIQAN, DIMËN	6
SAPO IKE TI...	7
LINDA, HUKAMË	8
BAJ ÇUDË METY	9
SFIDUESE	10
PËR S'PARIT...	11
DASHNIA S'ASHT FLAKË	12
YLBERIT T'I SHTOHET NJI NUANCË	13
NATË ME QEN...	14
ETJE...	15
ZALLI EM	16
SYTË, RREJNË KA 'I HERË...	17
JE E LODHUN, NANA EME	18
TË FLUTUROJSH NATËN	19
NJË TRIKË MIMOZE	20
O, DET I PA ANË!	21
KAM MENDUE	22
KALAJA NËR DE TE	23
PYLLI S'DURON HIJE	24
VARGJE JETIME	25
KULAÇI I NATËS	26
FAJIN E KISHTE ERA	27
ISHA ULTI *	28
KJO HANË EFSHORE	29
MALL I TREMBUN	30
DJEMNIT E MIJ*	32
SHEJAT NËR SY	33
TALLAZE, QI S'MEJNË*	34
KALLZA E THEKNËS	35
SI ZA LAHUTE	36

<i>KTHEMA DETIN!</i>	37
<i>FYELL DETNASH</i>	38
<i>FJALË PËR NJERZINË</i>	39
<i>PRAPSI</i>	40
<i>HIJA JOTE ASHT LARI!</i>	41
<i>DHE TI ...</i>	42
<i>TENËS I MUNGOJNË DY KRYQE *</i>	43
<i>DALLNYSHET GJYKSBORA</i>	45
<i>ISHTE PRANVERË</i>	46
<i>VJOLLCAT ME ERË</i>	47
<i>KUR PLLUMAT...</i>	48
<i>FRUSHULLIMË</i>	49
<i>ZEMRAKE</i>	50
<i>ERZ...</i>	51
<i>FETUSE ANDRRE</i>	52
<i>KY FRUeR I IDHËT</i>	53
<i>E, JETË!</i>	54
<i>HUTINI</i>	55
<i>KUJTIM</i>	56
<i>ZGJOHU, NË JE SOJ!</i>	57
<i>NJERZIT SPITALORË</i>	58
<i>THATSINË</i>	59
<i>SYVE T'MIJ</i>	60
<i>KRISTALE TË GJAKTA</i>	61
<i>BORA ASHT IDHNUE</i>	62
<i>DËSHIRË E LAGUN</i>	63
<i>FJALË PËR DASHNINË</i>	64
<i>DALTA E SHIUT</i>	65
<i>TATËGJYSHIT</i>	66
<i>STËRPIKJE BJESHKE</i>	67
<i>DIELLI S'ASHT VERBUE!</i>	68
<i>URA ANRRASH</i>	69
<i>SE NESËR...</i>	70
<i>TUJ QESH PAULA!</i>	71
<i>ATDHEU EM S'PO DUKET</i>	72
<i>PLAGË MALLI PËR JU</i>	73
<i>DY LOT VESE</i>	74
<i>KUR KE LETI</i>	75
<i>S'KISHTE FAJ SHIU</i>	76

<i>NJI KULLË</i>	77
<i>KUFIJTË JANË SHTREMTË</i>	78
<i>PENTAGRAM</i>	79
<i>FAJI I BIÇIKLETËS</i>	80
<i>SI LULET</i>	81
<i>SI ZOGJ QYQJE</i>	82
<i>FLLANXA</i>	83
<i>MIKU EM I SHTREJTË</i>	84
<i>MOS HARRO SAMUEL!</i>	85
<i>VEGIMI EM</i>	86
<i>DISHROVA!</i>	87
<i>NJI LEGJENDË HEKRASH</i>	88
<i>YJZIT E NANËS</i>	89
<i>THELLË N'VEDI</i>	90
<i>URIM, PËR TY KRIST</i>	91
<i>ME PESHKATARËT</i>	92
<i>FJALË E IDHËT</i>	93
<i>XANA VE</i>	94
<i>VALË</i>	95
<i>JONA, KU JE!?!...</i>	96
<i>JONA, DOVE SEI!?!...</i>	97
<i>DY FJALË PËR TY IZABË</i>	98
<i>A TE COLOMBA</i>	99
<i>DËSHIRË E IDHËT</i>	100
<i>AMARO DESIDERIO</i>	101
<i>PËR SYTË</i>	102
<i>QUEGLI OCCHI</i>	103
<i>HANA DERDHTE STATUJA</i>	104
<i>LA LUNA SCOLPENDO</i>	105
<i>GURI GJON...</i>	106
<i>PO NESËR!?</i>	107

Pylla s' b̂a hije

ZEF NIKOLL BARDHI

U lind në Delvinë, më 1959 dhe banoi atje deri më 1965, kur transferohet në Mirditë.

Shfaqet në shtypin letrar në vitet '80. Për nivel të mirë artistik pëfshihet në antologjinë, "Prelude poetike" me autorë të rinj, 1990.

Librin e parë poetik "E paharruar..." e botoi më 2015 dhe fitoi Çmimin Letrar Rajonal "Gjergj Fishta", po atë vit. "Pylla s' b̂a hije", është një sprovë e poetit në gegërishte.

Autori prej vitesh punon e jeton në Itali, ku bashkëpunon me grupet e ndryshme letrare në zonën e Bergamos.

BOTIMET
FISHTA

Çmimi 500 lekë/ 5 €